

Sentencja

- 1) W zakresie, w jakim akty te dotyczą Good Luck Shipping LLC, stwierdza się nieważność:
 - decyzji Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącej zmiany decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu;
 - rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu;
 - rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie nr 961/2010.
- 2) Skutki wynikające z decyzji 2011/783 zostają utrzymane w mocy wobec Good Luck Shipping do czasu, gdy skuteczne stanie się stwierdzenie nieważności rozporządzenia nr 267/2012.
- 3) Rada Unii Europejskiej pokrywa poza własnymi kosztami koszty poniesione przez Good Luck Shipping.

(¹) Dz.U. C 109 z 14.4.2012.

Wyrok Sądu z dnia 6 września 2013 r. — Iranian Offshore Engineering & Construction przeciwko Radzie

(Sprawa T-110/12) (¹)

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu broni jądrowej — Zamrożenie funduszy — Skarga o stwierdzenie nieważności — Termin na dostosowanie żądań — Dopuszczalność — Obowiązek uzasadnienia — Oczywisty błąd w ocenie)

(2013/C 304/32)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Iranian Offshore Engineering & Construction Co. (Teheran, Iran) (przedstawiciele: adwokaci J. Viñals Camallonga, L. Barriola Urruticoechea i J. Iriarte Ángel)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: P. Plaza García, V. Piessevaux i G. Ramos Ruano, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności, po pierwsze, decyzji Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącej zmiany decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319, s. 71), oraz po drugie, rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319, s. 1) oraz rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 961/2010 (Dz.U. L 88, s. 1) w zakresie, w jakim akty te dotyczą skarżącej.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącej zmiany decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu w zakresie, w jakim umieszcza ona nazwę Iranian Offshore Engineering & Construction Co. w załączniku II do decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającej wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB.
- 2) Stwierdza się nieważność rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu w zakresie, w jakim umieszcza ono nazwę Iranian Offshore Engineering & Construction w załączniku VIII do rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 423/2007.
- 3) Stwierdza się nieważność załącznika IX do rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie nr 961/2010 w zakresie, w jakim dotyczy on Iranian Offshore Engineering & Construction.
- 4) Skutki decyzji 2010/413, zmienionej decyzją 2011/783, w odniesieniu do Iranian Offshore Engineering & Construction pozostają w mocy od dnia wejścia w życie tej decyzji, to jest od dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, do chwili, gdy skuteczne stanie się stwierdzenie częściowej nieważności rozporządzenia nr 267/2012.
- 5) Rada Unii Europejskiej pokryje, oprócz własnych kosztów, koszty poniesione przez Iranian Offshore Engineering & Construction w niniejszym postępowaniu oraz w postępowaniu w sprawie zastosowania środków tymczasowych.

(¹) Dz.U. C 126 z 28.4.2012.

Wyrok Sądu z dnia 6 września 2013 r. — Leiner przeciwko OHIM — Recaro (REVARO)

(Sprawa T-349/12) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego REVARO — Wcześniejszy słowny międzynarodowy znak towarowy RECARO — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2013/C 304/33)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Rudolf Leiner GmbH (Sankt Pölten, Austria) (przedstawiciele: adwokaci W. Emberger, I. Rudnay i L. Emberger)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Poch, pełnomocnik)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Recaro Holding GmbH, dawniej Recaro Beteiligungs-GmbH (Stuttgart, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat J. Weiser)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 16 maja 2012 r. (sprawa R 482/2011-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Recaro Beteiligungs-GmbH a Rudolf Leiner GmbH.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Rudolf Leiner GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 287 z 22.9.2012.

Skarga wniesiona w dniu 8 sierpnia 2013 r. — Tsujimoto przeciwko OHIM — Kenzo (KENZO ESTATE)

(Sprawa T-414/13)

(2013/C 304/34)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Kenzo Tsujimoto (Osaka, Japonia) (przedstawiciel: adwokat A. Wenninger-Lenz)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Kenzo (Paryż, Francja)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 22 maja 2013 r. w sprawie R 333/2012-2;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy KENZO ESTATE dla towarów z klasy 33 — rejestracja międzynarodowa nr 95337

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Kenzo

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny wspólnotowy znak towarowy KENZO nr 720 706 dla towarów z klas 3, 18 i 25

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: uwzględnienie odwołania i uchylenie zakwestionowanej decyzji

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (¹).

(¹) Dz.U. L 78, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 14 sierpnia 2013 r. — Unión de Almacenistas de Hierros de España przeciwko Komisji

(Sprawa T-419/13)

(2013/C 304/35)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Unión de Almacenistas de Hierros de España (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci A. Creus Carreras, A. Valiente Martin, C. Maldonado Márquez)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji Komisji z dnia 18 czerwca 2013 r.;
- obciążenia Komisji kosztami niniejszego postępowania;
- ponadto, by, w ramach środków organizacji postępowania, Sąd nakazał Komisji przedstawienie Sądowi dokumentów, do których dostępu odmówiła, aby Sąd mógł przeprowadzić właściwe badanie i sprawdzić prawdziwość argumentów zawartych w niniejszej skardze.

Zarzuty i główne argumenty

W lutym 2013 r. Unión de Almacenistas de Hierro de España (UAHE) złożyła wniosek o dostęp do określonych dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, posiadanych przez Komisję Europejską w ramach mechanizmu współpracy z organami krajowymi przewidzianego w art. 11 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. L 1, s. 1). W szczególności skarżąca złożyła wniosek o dostęp do wszystkich dokumentów i korespondencji wymienionych pomiędzy Dyрекcją Generalną ds. Konkurencji Komisji a Comisión Nacional de la Competencia (krajowym organem ds. konkurencji) dotyczących postępowań w sprawie nałożenia grzywny S-106/08 Almacenes de Hierro i S-254/10 Hierros Extremadura.